

„MECANISMUL” DEZVOLTĂRII LOCALE

Dragos Dinca

Director al Institutului National de Administratie

L'administration publique, par les services offerts, établit fortement des limites en ce qui concerne l'existence de chaque individu tant de la perspective de la formation professionnelle que de son évolution/expression comme citoyen.

Les conséquences de cette situation objective sont profondes et visent tant la partie (l'individu) que l'entier (la collectivité, la société), leurs état et évolution.

Le niveau de la vie est seulement une mesure, un indicateur qui semble souvent vide de contenu au moment ou il est utilisé par les gouvernants pour la seule justification devant ceux dont les intérêts généraux conduisent leur modalité de gestioner l'intérêt publique.

La corrélation directe, tranchante de la qualité de la prestation d'une administration (efficacité et efficience), semble plus appropriée, du point de vue des espérances de ceux administrés corelées au niveau de civilisation.

Administrația publică, prin serviciile pe care le oferă, condiționează puternic existența fiecărui individ uman atât din perspectiva formării personalității, cât și a evoluției/exprimării sale în calitate de cetățean. Consecințele acestui fapt obiectiv sunt profunde și vizează deopotrivă partea (individul) și întregul (colectivitatea, societatea), starea și evoluția acestora. „Nivelul de trai” este doar o măsură, un indicator care adesea pare golit de conținut atunci când guvernării îl utilizează doar pentru a-și justifica în fața celor ale căror interese generale le gestionează modul în care au gestionat interesul public. Mult mai potrivită pare a fi corelarea directă, tranșantă a calității prestației (eficacitatea și eficiența) unei administrații, adică a așteptărilor celor administrați, cu nivelul de civilizație.

O asemenea înțelegere a fenomenelor sociale impune trecerea de la o abordare cvasidemagogică, uneori arbitrară, la una științifică, conștientă. Acesta presupune existența unei evaluări riguroase a stării și evoluției unei comunități locale. Dacă dezvoltarea locală exprimă finalitatea unui asemenea demers, o adevărată *ecuație de stare* a colectivității locale și, totodată, cadrul general de analiză, atunci domeniile dezvoltării locale sunt perspectivele esențiale de măsurare și de acțiune strategică. Ceea ce rămâne de stabilit este doar definirea conceptelor și identificarea *parametrilor* (variabilelor) (serviciu public, administrație publică locală, descentralizare, deconcentrare, privatizare, dezvoltare locală, domenii ale dezvoltării, factori interesați etc.) și a relațiilor dintre aceștia.

Un demers privind dezvoltarea locală presupune în prealabil un diagnostic, prin care se plasează colectivitatea în mediul ambient, se anticipează dificultățile și se evaluează oportunitățile. În funcție de aceste aspecte, se poate aborda o dezvoltare defensivă (susținerea demersurilor actorilor locali existenți, sprijin punctual pentru întreprinderi) sau ofensivă (realizarea unui proiect global de dezvoltare, în parteneriat cu diverși actori).

În această perioadă este evidentă competiția între diverse colectivități, astfel că sunt necesare eforturi de atragere a populației și agenților economici. Dinamica unei colectivități se măsoară și prin evoluția demografică, astfel că la nivelul unei colectivități trebuie asigurate condițiile atragerii de noi locuitori, prin cunoașterea determinantilor alegerii unui teritoriu. În literatura de specialitate se consideră că acești *determinanți* sunt:

- Disponibilitatea locuințelor;
- Calitatea infrastructurii pentru transport, educație, etc.;
- Fiscalitatea moderată;
- Existența locurilor de muncă.

Cu privire la agenții economici, se apreciază că aceștia sunt atrași de:

- Infrastructura, îndeosebi cea pentru transport;
- Existența unor rețele de întreprinderi (furnizori, subcontractanți, concurenți etc.);
- Fiscalitate redusă.

Pentru crearea și dezvoltarea acestor determinanți autoritățile publice locale au la dispoziție instrumente specifice și anume, servicii publice. Dezvoltarea acestora poate contura cadrul adecvat pentru atragerea populației și agenților economici. În acest context apare întrebarea firească: Ce servicii sunt necesare și cum trebuie acestea să funcționeze? Răspunsul la această întrebare presupune conturarea unui sistem ideal al serviciilor publice locale și identificarea unor indicatori de măsurare a performanței acestora. Serviciile publice locale astfel identificate trebuie să acționeze în toate cele șapte domenii ale dezvoltării locale, și asupra tuturor problemelor locale.

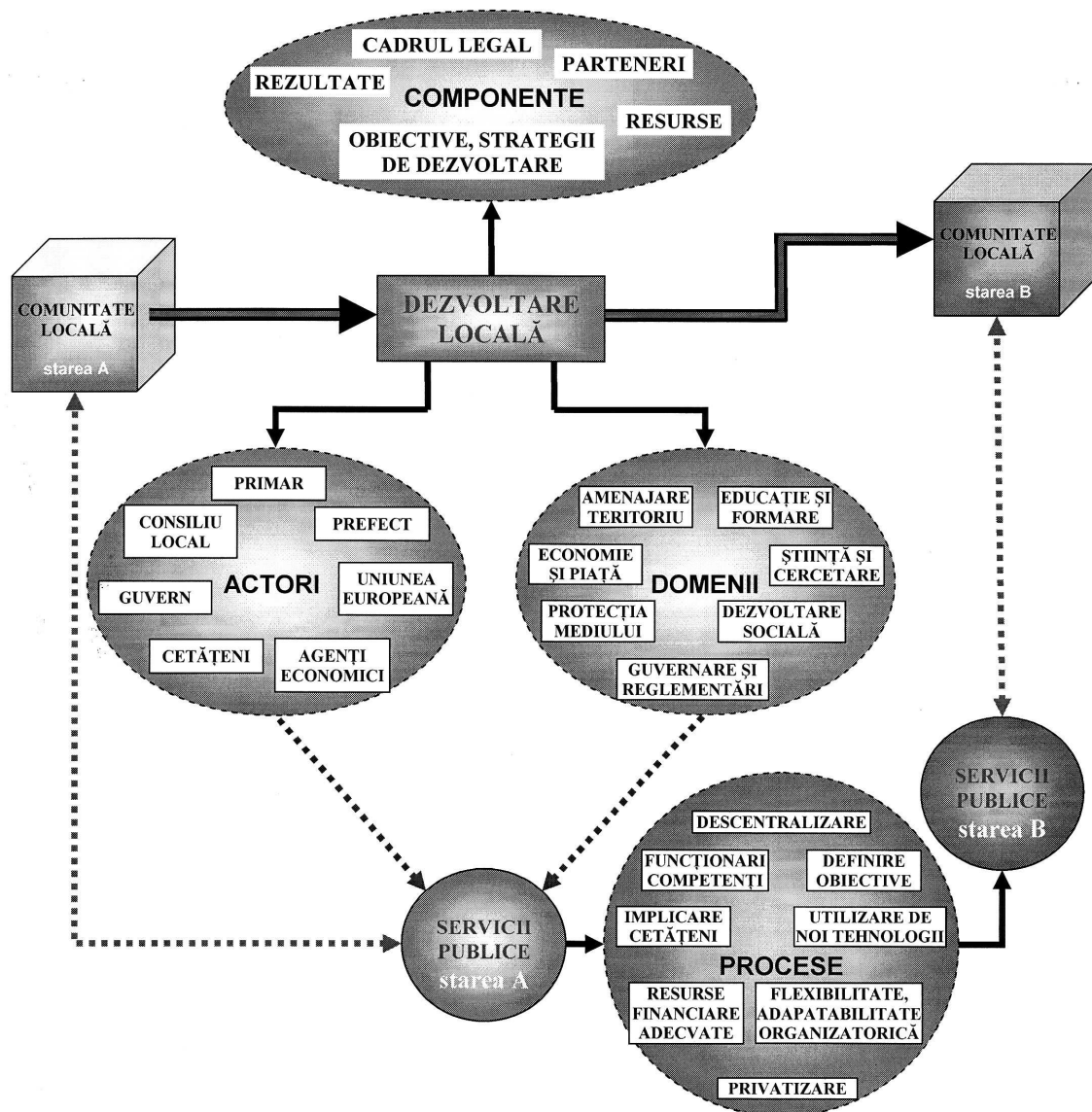

Fig. „Mecanismul” dezvoltării locale

„Mecanismul” dezvoltării locale evocă următoarele:

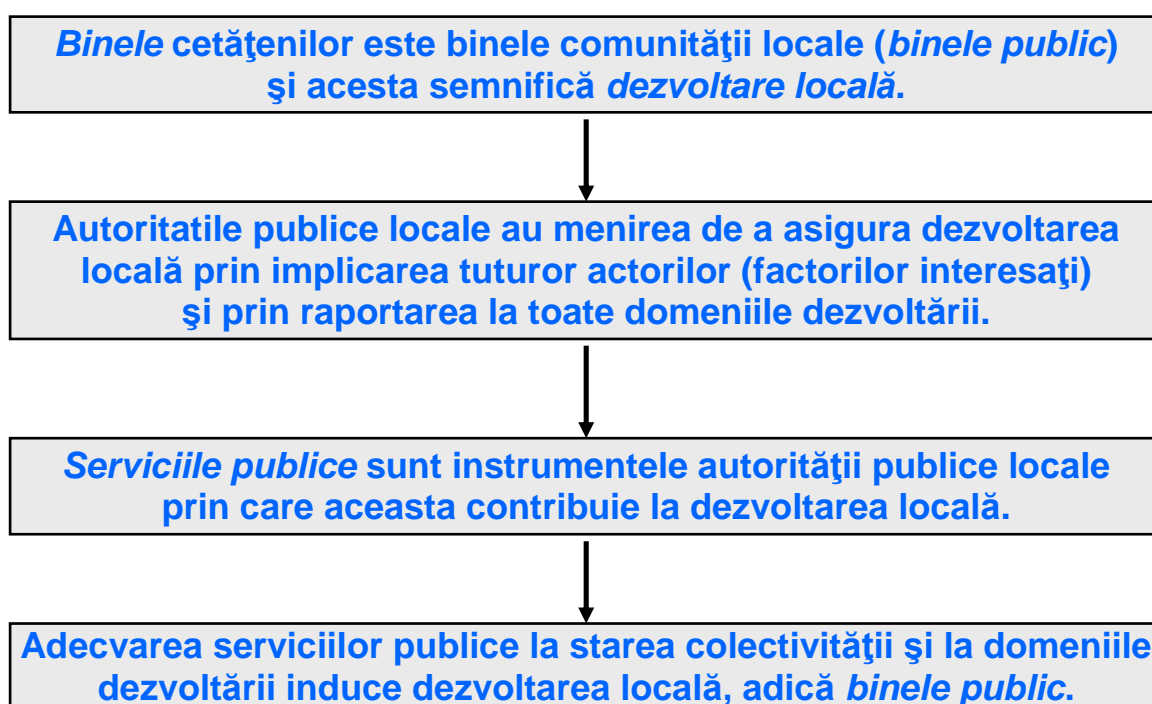
a) Serviciile publice determină dezvoltarea locală, ele fiind mijloacele prin care se realizează dezvoltarea.

b) Existența și managementul (eficacitatea și eficiența) serviciilor publice sunt condiționate de:

- 1) Modul în care ele acoperă domeniile dezvoltării;
- 2) Gradul de descentralizare a lor;
- 3) Adecvarea regimului de proprietate la specificul serviciului;
- 4) Implicarea directă a cetățenilor în adoptarea deciziilor relevante pentru comunitatea locală.

Reprezentarea schematică a ipotezelor „mecanismului” dezvoltării locale poate fi următoarea:

Fig. Structura ipotezelor

Concluzionand, putem afirma următoarele:

- **Conceptul** dezvoltare locală exprimă, definește **binele** unei colectivități. Privită ca **proces**, dezvoltarea locală nu este un fenomen arbitrar, ci unul obiectiv, logic, continuu și controlat.
- Dezvoltarea locală poate fi privită atât ca **stare**, cât și ca **proces**.
- Prin **procesul de dezvoltare locală** starea unei colectivități locale se ameliorează: aceasta trece din starea în care se află în altă stare superioară calitativ.
- Există trei perspective ontologice esențiale ale dezvoltării locale: componentele, actorii și domeniile dezvoltării
- Privită ca **măsură a stării** unei colectivități, dezvoltarea locală semnifică starea sistemului serviciilor publice locale existente: între starea de dezvoltare a unei colectivități și starea serviciilor publice locale de care aceasta beneficiază există o relație direct proporțională. De aceea, ameliorarea stării unei colectivități **conduce** la ameliorarea stării sistemului serviciilor locale și aceasta se realizează printr-un sistem

de procese care sunt efectul acțiunii sistemului actorilor și al domeniilor dezvoltării locale asupra stării inițiale.

- Starea serviciilor locale, starea de dezvoltare a unei colectivități locale și, mai departe, perspectivele dezvoltării *sunt evaluabile* din perspectivă administrativă tocmai prin calitatea organizării și funcționării sistemului serviciilor locale în raport cu beneficiarii lor.
- Între procesul de dezvoltare locală și sistemul serviciilor publice locale există o *relație biunivocă*:
 - procesul de dezvoltare este determinat de calitatea sistemului serviciilor locale;
 - dezvoltarea locală, prin domeniile și actorii ei, determină procesul de organizare și funcționare a sistemului serviciilor publice locale.

Reformarea serviciilor publice este mai mult decât necesară în orice sistem administrativ. În cadrul procesului de reformare sunt necesare anumite etape, cum sunt: stabilirea unei viziuni unitare în concordanță cu situația, cu tradițiile și mentalitățile; definirea sectorului public, inclusiv tipologia serviciilor publice; încredințarea responsabilităților pe niveluri de administrație publică; stabilirea surselor de venit pe niveluri de administrație; partajarea funcției de reglementare pe nivelurile administrației; elaborarea legislației în domeniul furnizării serviciilor publice; deschiderea accesului administrației la piața de capital și adoptarea unor măsuri privind îmbunătățirea cadrului de finanțare a serviciilor publice; adoptarea unei legislații foarte stricte privind conflictul de interese; crearea cadrului pentru perfecționarea profesională reală a funcționarilor publici și îmbunătățirea managementului public.

Sub aspectul implicării utilizatorilor în prestarea serviciilor publice este de menționat faptul că utilizatorii joacă un rol deosebit în evoluția serviciilor publice, revendicând necesitatea de a fi parte componentă în gestiunea serviciilor publice, prin prisma mecanismelor de reprezentare și pretind, mai mult sau mai puțin explicit, un egalitarism în ceea ce privește condițiile de furnizare.